

Motion till riksdagen 2010/11:Sf327

av **Hillevi Larsson m.fl. (S)**

Ökande barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av åtgärder för att bekämpa barnfattigdomen.

Motivering

Barnfattigdomen har tyvärr ökat i Sverige under senare år. År 2006 var andelen fattiga barn i Sverige 11,9 procent enligt Rädda Barnens undersökningar. Det betyder att 229 000 barn levde i fattigdom. Mellan 2006 och 2010 beräknas barnfattigdomen ha ökat med närmare 50 procent. Detta innebär cirka 350 000 fattiga barn nu under regeringens fjärde regeringsår.

Barnfattigdom drabbar särskilt barn till ensamstående föräldrar, långvarigt arbetslösa eller sjuka föräldrar, överskuldssatta föräldrar samt barn i familjer där ett barn har en funktionsnedsättning. Var fjärde ensamstående mamma är i dag fattig, vilket också leder till barnfattigdom i dessa familjer.

Barn i fattiga familjer drabbas ofta av ett utanförskap både på fritiden, eftersom de inte har råd att delta i sociala aktiviteter, och i skolan, där extra avgifter begränsar deras deltagande på till exempel utflykter, skolresor och klassfester. En del av de fattiga barnen kan inte ens äta sig mätta varje dag, för att familjen inte har råd med lagad mat varje kväll.

De fattigaste familjerna kan bli beroende av välgörenhet för att klara sig. Matpaketet från kyrkan har för de mest utsatta blivit ett nödvändigt inslag för att få vardagen att gå ihop. Denna utveckling är oroande. I en välfärdsstat ska vi kunna garantera att alla barn har en grundtrygghet, ingen ska behöva vara beroende av allmosor för att kunna äta sig mätt!

Samtidigt som barnfattigdomen ökar växer klyftorna mellan barn ur olika grupper. Vi kan se stora skillnader mellan barn med utländsk och svensk bakgrund, barn med ensamstående och sammanboende föräldrar, barn i de

Fel! Okänt namn på

fattigaste och rikaste familjerna, barn i rikare och fattigare stadsdelar i storstäderna och barn i rika respektive fattiga kommuner.

Som ett exempel på skillnader mellan kommuner kan nämnas att 30,3 procent av barnen i Malmö är fattiga – högst i Sverige. I den lilla välbärgade grannkommunen Lomma är andelen fattiga barn bara 3,3 procent.

Väl fungerande familjestöd i form av till exempel barnbidrag, föräldraförsäkring, underhållsstöd och bostadsbidrag är betydelsefulla för att minska barnfattigdomen. Genom att hjälpa föräldrarna hjälper man också barnen. Anständiga ekonomiska villkor för arbetslösa och sjuka är också bra för deras barn. Genom att hävda rätten till heltid för deltidsarbetslösa kan fler försörja sig på sin lön, och då kan de även försörja sin familj. Barnomsorg på obehärlig arbetstid möjliggör för fler ensamstående att kombinera arbete och familj, och därmed också försörja barnen. Bättre möjligheter till skuldsanering innebär en chans för överskuldsatta föräldrar att komma igen. Som systemet ser ut idag tvingas de leva på existensminimum, under socialbidragsnivån, även om de arbetar och får lön. Detta går självklart ut över barnen i dessa familjer.

Stockholm den 19 oktober 2010

Hillevi Larsson (S)

Carina Adolfsson Elgestam (S)

Carina Ohlsson (S)

Carina Hägg (S)

Monica Green (S)